

Estapé respon

La distància entre Mas i Ridaó s'escurça

Mercat i política

Muriel Casals

Complir la llei

“Les normes no són per a les elits. Les elits viuen sempre per damunt de la llei.” Aquesta frase, que no sorprèn ningú, la pronuncia Eva Joly mentre explica com les persones corrents d'Islàndia paguen els delictes comesos per alguns dels seus conciutadans, que anomena plutòcrates.

Eva Joly, una magistrada francesa d'origen noruec que s'ha especialitzat en temes de corrupció financera, ha estat cridada per les autoritats islandeses per ajudar a esbrinar quin pot haver estat el paper del crim de coll blanc en el fort procés d'inflada i desinflada econòmica que ha viscut l'illa els darrers anys.

Una interpretació possible d'això que ha passat a Islàndia, i en general al món, en l'etapa de desenvolupament econòmic que vivim, és que s'ha ampliat l'esfera dels qui són, o es consideren, membres de l'elit. El fort creixement de la riquesa dels darrers anys ha fet arribar als nivells elevats de la societat uns nou-rics que no han tingut temps d'instruir-se, persones que no han pogut, o no han volgut, aprendre que el privilegi dels diners comporta unes obligacions si volem viure civilitzadament. Veien que podien viure i enriquir-se saltant les normes que obliguen els ciutadans corrents.

Joly es va fer famosa quan va fer empresonar persones tan significatives a França com Bernard Tapie, plutòcrata de l'esport i ministre del govern, el director general de la companyia Elf-Aquitaine i president de la SNCF (la companyia nacional de ferrocarril), o Roland Dumas, president del Consell Constitucional.

Ara a Islàndia, observa més de quaranta casos sospitosos de mal comportament. Li desitgem sort.

Fabián Estapé

—Hi ha mala maror entre els treballadors de Caixa Catalunya per la fusió. El full de ruta marca 1.800 acomiadaments i el tancament de 500 oficines. Realment cal una reforma d'aquest abast per a garantir la viabilitat del projecte?

—La fotografia de treballadors, però, amb coll i corbata, demanant que no hi hagi acomiadaments, parla tota sola. L'articulació de la fusió no pot servir per a redimensionar dràsticament les caixes, perquè estic convençut que encara hi ha marge per a fer actuacions dinàmiques que garanteixin el futur sense fer mal a ningú. No cal aquesta retallada tan exagerada. De Narcís Serra n'espero una actuació socialdemòcrata.

—El governador del Banc d'Espanya creu que a tot l'estat espanyol hi hauria d'haver una vintena de caixes menys de les que hi ha actualment, és a dir, que calen fusions en massa. Hi esteu d'acord, professor?

—No tinc la informació que té ell sobre l'excés de capacitat que puguin tenir les caixes espanyoles, però demano a aquest senyor si ha pensat com estaria el mapa espanyol de caixes si totes tinguessin les proporcions de “la Caixa”?

—No es parla dels bancs, però també els afecta la crisi.

—Realment, cada vegada es nota més la distorsió que hi ha del mapa bancari. Però passa que el BE només s'ocupa de les caixes. Si tingués la segona tasca acceptada pel Banc Central Europeu, aleshores potser veuríem que hi ha bancs que creixen i uns altres que cruixen.

—El conseller Antoni Castells ha anunciat que pràcticament desapareixerà l'impost de successions a Catalunya. És un impost ideològic?

—És un impost macarrònic. Aquest impost es creà amb Martín de Garay el 1817, i allò que ara és el PP van dir que quin impost més *sangonera*! Es mor el teu pare i ve un inspector i et fa pagar!

—Hi ha gent que hereta un pis familiar i que no se'n pot fer càrrec...

—He conegut molts hereus, i no feien pas mala cara pel fet d'haver de pagar per una herència. L'estat té un dels índexs de frau fiscal més elevats de la UE. Doncs si ho tallen ja, tot aquest frau que s'estalvien.

—Catalunya preveu sortir de la crisi abans que l'estat espanyol, a partir del juny del 2010. De debò que Catalunya està més preparada per a aquesta recuperació?

—Quan un economista com Castells va al Parlament i s'arrisca així és que deu tenir raó. I si puc, li demanaré que em digui amb quins fonaments fa la previsió.

—I l'estat, quan se'n sortirà?

—Si en surt per Nadal del 2010 ho podrà celebrar! No goso fer previsions.

—S'ha aprovat la modificació de la LOFCA amb els vots d'ERC i el rebuig de CiU. S'han canviat els papers, perquè va ser CiU qui va votar l'Estatut i no ERC!

—Ja van fent assaigs per a votacions conjuntes a Madrid. O més encara, assaigs perquè a Catalunya hi ha eleccions el novembre vinent. I no se sap qui jugarà amb qui. Cada vegada hi ha menys distància entre Artur Mas i Joan Ridaó.

—Un rànquing del Financial Times situa la ministra espanyola d'Economia en el 16è lloc europeu i destaca com a gran qualitat per ser on és la seva “lleialtat” a Zapatero. Tan dolenta és, la ministra?

—Tinc arguments per dir-vos que puja esglaons en aquesta classificació. En aquest moment és la garantia única que s'acabi el malson de l'espera per la sentència del Tribunal Constitucional sobre l'Estatut.